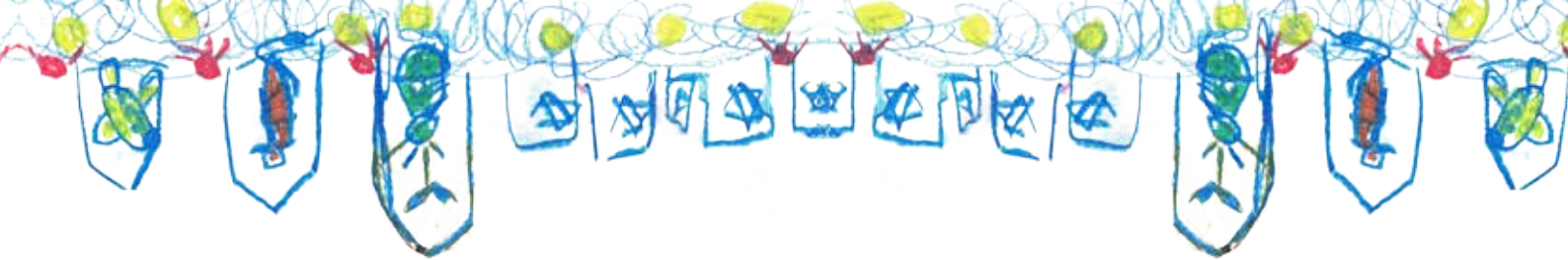

יום
העצמאות
בבית הכנסת
קוממיות

כתבה: תמר זקס

"זה היום עשה ה' נגילה ונשמחה בו..." , נשמעו קולות של תפלה מרחוק. היה זה ליל יום העצמאות. חגי וחסות לבושים בצבעי כחול ולבן צעדו עם אבא ואמא אל בית הכנסת "קוממיות אברהם". מרחוק ראו מולם את עמוס ואביו לבושים גם הם בבגדי חג.

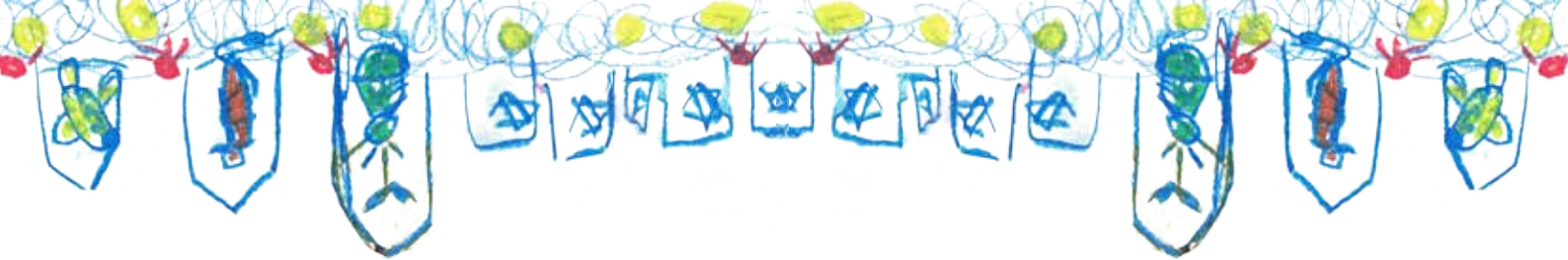
"חג שמח, חג שמח, ברכו כלם זה את זה.
ללא אתם מהרים?" התענין עמוס.

"אל בית הכנסת 'קוממיות אברהם' שהקים הרב גורן, ענתה חגית.
"אנחנו רוצים לומר הלל ולהתפלל לשלומה של מדינת ישראל," הסביר חגי.
"אבל מדוע אתם צועדים עד לרחוב מודליאני? זה הרי רחוק מאד! בואו איתנו לבית הכנסת 'אהל יצחק', הוא הרבה יותר קרוב."
"אתה צודק עמוס, אבל ביום העצמאות אנחנו אוהבים להתפלל דווקא בבית הכנסת 'קוממיות אברהם'. התפלה שם שמחה במיוחד, כלם שרים ורוקדים. לכבוד יום העצמאות מניפים שם דגלים רבים ותולים שרשראות של מנורות צבעוניות!"

"גם בבית הכנסת שלנו תולים הרבה מאד דגלים, גם אצלנו רוקדים ושרים! אתם בטוחים שפדאי לכם ללכת עד לבית הכנסת של הרב גורן?"
"ודאי שפדאי! הצטרפו אלינו ותראו. מכל רחבי הארץ מגיעים לבית הכנסת של הרב להשתתף בתפלה לשלום המדינה," אמרה אמא.
"נכון," הוסיף חגי, "הרב גורן הוא הרב של כל חילי צבא ההגנה לישראל! בכל שנה הוא מביא אתו דגלים רבים בכל מיני צבעים."

"אבא, גם אני רוצה לראות את בית הכנסת של הרב גורן!" בקש עמוס.
"נצטרך ללכת הרבה עד לרחוב מודליאני," הזהיר אותו אביו.
"נו? אז פדאי שנזדרז..." אמרה אמא, "אחרת לא נמצא מקום ישיבה."

”אבינו שבשמים, צור ישראל וגואלו, בָּרַךְ אֶת מְדִינַת יִשְׂרָאֵל...” נִשְׁמַע קוֹלוֹ שֶׁל הָרֵב
שְׁלֵמָה גוֹרֵן דֶּרֶךְ הַרמִקוֹל הַמְּשִׁתְּלֵשֶׁל מַחֲלוֹן בֵּית הַכְּנֶסֶת.
”הֵגֵן עֲלֶיךָ בְּאֲבֵרַת חֶסֶדְךָ וּפְרֹשׁ עֲלֶיךָ סֶכֶת שְׁלוֹמְךָ... וְנָתַתָּ שְׁלוֹם בְּאֶרֶץ וְשִׂמְחַת עוֹלָם
לְיוֹשְׁבֵיהָ...” לוו הַמִּתְפַּלְלִים אֶת הָרֵב.

בֵּית הַכְּנֶסֶת הָיָה מוֹאָר כָּלוּ וּמְלֵא עַד אֶפֶס מְקוֹם. שְׂרִשְׁרָאוֹת שֶׁל דְּגָלֵי יִשְׂרָאֵל
וְדְגָלִים צְבָעוֹנִיִּים אַחֲרָיִם נִתְּלוּ לְאֲרֹכּוֹ וּלְרַחְבּוֹ שֶׁל בֵּית הַכְּנֶסֶת.

”איזה יפיו!” קרא עמוס, ”כל כך הרבה דגלים!”
”אלו הדגלים של יחידות צה”ל,” הסביר אבא של עמוס, ”לכל יחידה בצבא
ההגנה לישראל יש דגל בצבעים שונים ועליהם מצירים סמלים מיוחדים.

הדגל של חטיבת הצנחנים הוא בצבעי אדם ולבן.
דגלה של חטיבת גולני צבוע בצבעי צהב וירק.
ודגל חיל השריון הוא בצבעי ירק ושחר.”

”אבא, האם מעכשו נוכל להתפלל בכל יום עצמאות בבית הכנסת 'קוממיות'?” בקש
עמוס מאביו בסיום התפלה.
”אני מסכים...” חייך אבא והצטרף למעגל הרוקדים.

הרב גורן סיפורי בית כנסת